

Nälg ja hamburger hakkavad tervisele

Minu kunagise kooli tagahoovis oli õhtuti läppunud hais. Seal haises õpilastest järele jäänud lõunatoit. Hommikul sõitis hoovi punase näoga seakasvataja ja tõstis loksuvad jäätmetünnid oma autosse.

Enam see koolihoov ei lehka, nii nagu paljud teisedki. Koolidirektorite sõnul sööb sooja koolieinet vaid natuke üle poole õpilaskonnast. Üheks põhjuseks on 5–8 krooni maksev koolieine. See on küll vanemate lõunapraega võrreldes odav, aga käib paljudele siiski rahakoti peale.

Teiseks põhjuseks on koolile lähedal asuv toidupood või hamburgeriputka, kust vanemate antud päevarahaga meelepärast saab osta. Nii mõnigi peab koolitoitu maitsetuks või koolisööklas einestamist võõristavaks. Kodused tootumisharjumusedki võivad sundida soojust koolilõunast loobuma. Vanemad lepivad laste koolisöögi-vastaste argumentidega ja annavad pigem kergel käel taskuraha kiirtoidu või Snickersi hankimiseks. Laste tervisele hakkavad mõlemad – nii päevane nälgimine kui ka ebatervislik toit.

Koolitoidust on ajakirjanduses räägitud palju, aga viimase paari aasta jooksul pole olukord muutunud. Ju ei ole see probleem riigi ega omavalitsuste tasandil esmatähtis. Erilist muret ei näi tundvat ka lastevanemad. Eri-nevalt murelikest koolijuhtidest pole viimaste aktiivsust üldse märgata. Ehk

Kooli^{tee}

Malle Pajula,
toimetaja

on vanemal veel liigagi hästi meeles kunagised peaaegu tasuta koolilõunad ja nüüdki oodatakse imet.

Imet, s.t tasuta koolitoitu ei saa ilmselt kunagi olema. Võib-olla ongi see hea, sest muidu kätte saadud väärt asju kipuvad laristama täiskasvanudki. Raiskamisega muutuks ka laste suhtumine toidusse.

UNICEF seadis Tallinnas üles korjanduskastid, et toetada lapsi, kel pole võimalik toiduraha maksta. Kastidesse annetatud summast jätkus kevadel vaid väikese Pala kooli toetamiseks. See vähene raha ei muuda küll üldist olukorda, kuid on üks esimesi konkreetseid samme. Ehk tuleb neid veel, kui koolilastelt õhtul küsida, mida nad lõunaks sõid.